

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

DUMNEZEUL ZONELOR NEÎNSEMNATE

Cum a fost pe vremea
lui Iisus

Războiul meu cu oglinda

Cum am schimbat
modul în care mă
privesc

Minimalism

Alege simplitatea

NOTA EDITORULUI ÎNVĂȚĂMINTE DE LA VRĂJITORI

Când am fost mai tânăr am organizat o dată împreună cu niște prieteni o petrecere mai deosebită. Eram o trupă de fani SF și fantasy și neam hotărât să petrecem toată noaptea vizionând întreaga trilogie *Stăpânul Inelelor*, versiunea extinsă, adică mai bine de 11 ore!

Nu sunt sigur că aș recomanda asta nimănui, chiar și cu provizii considerabile de gustări cu ciocolată. Se pare că sfârșitul de la Întoarcerea Regelui este atât lung și de încet că a fost o adevărată faptă eroică doar să stăm treji, în vreme ce soarele se ridica pe cer și camera se umplea de lumina naturală, dar a fost distractiv și este plăcut să pot spune că am reușit și așa ceva.

Tolkien a fost un geniu al cuvintelor și sunt multe citate grozave, dar unul dintre preferatele mele este când Frodo îi spune lui Gandalf: „Aș vrea ca inelul să nu fi venit la mine. Aș vrea ca toate acestea să nu se fi întâmplat.”

„Toți care au trăit să vadă aceste lucruri își doresc ca tine”, îi răspunde Gandalf; „dar nu ține de ei să hotărască asta. Tot ce putem noi decide este ce facem cu timpul care ne este dat.”

Aș îndrăzni să spun că mulți dintre noi ne simțim ca Frodo, unii chiar acum. Viața ne aduce multe dificultăți, dezamăgiri și piedici,

iar lumea noastră a avut o porție dublă din acestea în ultimii ani. Dar, deși nu pare evident pe moment, viețile noastre fac parte din povestea mai cuprinzătoare a lui Dumnezeu. Noi nu vedem imaginea de ansamblu, dar putem alege să facem ce putem mai bine în rolul pe care ni l-a dat Dumnezeu.

Să trecem acum de la un vrăjitor la altul...

Asemenea lui Gandalf, Albus Dumbledore are nenumărate citate, iar unul care este preferatul meu nici nu fusese în cărțile originale, ci fusese adăugat în filmul *Pocalul de Foc*, dar se potrivește personajului și principiilor pe care le predă el: „Ne așteaptă vremuri întunecate și dificile. Curând va trebui să ne confruntăm cu toții să alegem între ceea ce este drept și ceea ce este ușor.”

Când alegerile sunt grele, este mai ușor să ne ascundem și să nu luptăm pentru ceea ce este corect. Însă merită să luptăm împotriva nedreptății, cruzimii și răului, chiar și cu prețul confortului nostru.

Două citate, doi autori, două personaje, însă idei asemănătoare. Fie ca și noi, când vine vremea, să facem alegerile corecte și să participăm astfel la împlinirea planului lui Dumnezeu.

ANNA PERLINI

Priveliștea

Acum 40 de ani am fost invitată la petrecerea de rămas bun a unei prietene, unde a invitat un număr destul de mare de prieteni și cunoștințe. Nu mai fusesem niciodată la ea acasă, iar în seara aceea, fiind conduși pe terasa spațioasă unde se serveau băuturile și gustările, nu aveam idee ce va urma.

Îmi amintesc și acum sentimentul când am privit pentru întâia oară priveliștea uimitoare de pe terasă: marea albastră înconjurată de dealurile verzi, insule în depărtare și cerul superb. Am rămas înmărmurită câteva minute, admirând frumusețea neașteptată. Și nu eram singura: majoritatea celorlalți musafiri sau oprit să privească și să comenteze despre priveliște.

La scurt timp după aceea, cea casă cu priveliștea spectaculoasă a devenit casa mea. Datorită unor serii de evenimente, după doar două luni am ajuns să închiriem chiar acea casă!

Am locuit acolo 14 ani, am ținut seminarii și tabere de vară și am primit la rândul nostru nenumărați musafiri din întreaga lume – care ajungeau și ei pe terasă și contemplau uimitoarea priveliște. Se bucurau de priveliște fie că era noaptea târziu sau dimineața devreme, iar eu retrăiam cu ei sentimentul pe care lam simțit prima oară.

Aș vrea să spun că miam păstrat sentimentul de uimire, însă trebuie să recunosc că am ajuns cam familiară cu priveliștea. Presupun că face parte din firea umană; se întâmplă și în relațiile interumane, cu lucrurile materiale de care ne bucurăm și chiar în viața noastră spirituală. Începem să le luăm de la sine înțelese și ne obișnuim cu frumusețea, sau utilitatea, lor și nu ne mai impresionează. Asta m-a amintit de versetul: „Dămi iarăși bucuria mântuirii Tale”. (Psalmul 51:12)

Uneori această reînnoire are loc când privești reacția inițială a altora, sau când îi ajuți să descopere lucrul acela pentru prima oară. Dar oricum se întâmplă, este util să găsim în viețile noastre modalități prin care să apreciem și să prețuim prospețimea și sentimentul de uimire.

Curând ne vom muta într-o casă nouă și sunt sigură că voi petrece mult timp pe balcon vorbind despre priveliște.

ANNA PERLINI ESTE COFONDATOARE
LA PER UN MONDO MIGLIORE([HTTP://
WWW.PERUNMONDOMIGLIORE.ORG/](http://www.perunmondomigliore.org/)),
O ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ACTIVĂ ÎN
FOSTA IUGOSLAVIE DIN 1995.

Victorie în vremuri grele

Căutam încurajarea lui Iisus pentru dificultățile voastre (și ale prietenilor și celor dragi vouă), iar Domnul mia amintit de *viața de apoi*. Recitind scripturi despre slava Raiului în comparație cu durerea, necazurile și problemele acestei vieți, am găsit minunată asigurare că, precum spune cântecul:

*După truda și căldura zilei,
După greutățile ce sau dus,
După toate necazurile,
Îl voi vedea în sfârșit pe Iisus!*

*După tristeți și suspine,
După vânturi reci ceau bătut,
După conflicte, glorioasă pace vine,
Îl voi vedea în sfârșit pe Iisus!*(„After” („După”),
de N. B. Vandall, 1932)

Noi avem un viitor minunat înaintea noastră!
Să nu ne concentrăm prea mult asupra dificultăților din prezent încât să nu ne mai gândim și la

căutam orașul ce urmează să vină, „cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu”. (Evrei 11:10)

În final vom ajunge într-un loc mai bun, „patria cerească” pe care o dorim și o căutam. „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc”. (Evrei 11:16; 1 Corinteni 2:9)

Iisus a spus: „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa vaș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”. (Ioan 14:2-3)

Putem face promisiunile lui Dumnezeu despre Rai parte din credința noastră fundamentală, tot așa cum am făcut în legătură cu mântuirea. Putem să ne bazăm pe aceste promisiuni în vremurile întunecate. Nu *trebuia* ca Dumnezeu să ne spună dinainte despre realitățile extraordinare care ne așteaptă în Rai. Ar fi putut să țină secret. Însă a știut că această viziune a viitorului ne poate motiva și ne poate ajuta să continuăm să depășim dificultățile zilnice cu care ne confruntăm.

Tot așa cum suntem binecuvântați cu mântuirea Sa, și cât de vital este locul nostru în această lume ca mesageri ai Său, la fel ne putem aștepta și la necazuri și greutăți. Dar chiar și atunci nu suntem singuri. El revarsă asupra noastră din binecuvântările Sale și ne călăuzește prin dificultățile vieții. El este întotdeauna mai mare decât necazurile noastre.

Când ai nevoie de reînnoire, când te simți slăbit, reaminteșteți de realitățile Raiului. Apoi reaminteșteți de ce face El pe acest pământ și de importanța scopului tău și locului tău ca unul dintre copiii Lui. Înfrunțăți dificultățile cu credință și curaj, știind că prin exemplul tău poți da alora credința să găsească speranța în Iisus și adevărul după ce tângesc.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

Rai. Dumnezeu știa că copiii Lui au nevoie de reasigurarea Lui despre viitorul ceresc, să le dea speranță. Cuvântul Lui ne spune că „tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însușească”. (Vezi Filipeni 4:8.) Este o descriere potrivită a Raiului!

Ioan ne-a spus despre cerul cel nou și pământul cel nou și cred că merită repetat când trebuie să ne recalibrăm viziunea.

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră și marea nu mai era. Și eu am văzut coborânduse din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: 'Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut'. Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: 'Iată, Eu fac toate lucrurile noi'. Și a adăugat: 'Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate'. ”. (Apocalipsa 21:1-5)

„După aceea mam uitat și iată că era o mare gloată pe care nu o putea să numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe cu ramuri de finic în mâini”. (Apocalipsa 7:9)

În lumea asta nu avem un oraș etern, însă

STEVE HEARTS

STĂPÂNEȘTEȚI CUVINTELE

Ești genul căruia îi place să vorbească? Dacă da, atunci ești ca mine. Iubesc să vorbesc cu oamenii, atât în persoană cât și la telefon. Particip activ și în diferite forme de mesagerie online și platforme sociale.

Abilitatea de a vorbi și de a comunica cu alții este dată de Dumnezeu. Evrei 13:16 spune: „Să nu dați uitării binefacerea și dărnicia”.

Pe de altă parte, un om înțelept a spus odată că „tăcerea își are vremea ei și vorbirea își are vremea ei”.(Eclesiastul 3:7)

În copilărie vorbeam întruna. De obicei monopolizam conversația, întrerupeam frecvent oamenii cu comentarii sau întrebări înainte să își termine de prezentat punctul lor de vedere. În final, bineînțeles, am ajuns să întâlnesc oameni care miau făcut mie același lucru, și am înțeles cum este. De atunci fac efortul să vorbesc mai puțin și să ascult mai mult, ceea ce mia îmbunătățit enorm relațiile mele cu ceilalți.

1 Tesaloniceni 4:11 ne spune „să învățăm să fim liniștiți” (traducere din engleză). Pentru aceia dintre noi cărora ne place să vorbim implică întradevăr efort și studiu să fim liniștiți atunci când trebuie.

Au fost și momente când am fost prea liniștiți când trebuia să răspund unor întrebări și apoi am regretat. Sa întâmplat odată la o întâlnire cu

colegii de muncă. Cineva ma întrebat, mai în glumă, cum mă înțeleg cu un anumit alt coleg. Chiar în acea perioadă aveam dificultăți cu acea persoană și leam menționat deschis deoarece credeam că acea persoană nu este în preajmă. Eu sunt orb și recunosc persoanele în mare parte după voce. Deci imaginați-vă șocul și umiliința când am auzit dintro dată vocea persoanei chiar lângă mine spunând: „Țiam auzit fiecare cuvânt, Steve”.

Un exemplu biblic este Iosif. El a plătit un preț mare pentru faptul că nu șia putut ține gura. Iosif era fiul preferat al tatălui, de aceea frații lui au devenit geloși. Mai mult, Iosif a avut două vise în care apărea că el conducea peste frații săi și i sa părut o idee bună să le spună despre asta fraților săi. (Vezi Geneza 37:6-9.) Frații săi au fost așa de mânioși pe el că lau aruncat într-o groapă iar apoi lau vândut de sclav.

Deși pentru unii nu este așa ușor să îți țină gura, este de multe ori lucrul cel mai prudent. „Chiar și un prost ar trece de înțelept dacă ar tăcea”.(Proverbe 17:28)

STEVE HEARTS ESTE ORB DIN NAȘTERE. EL ESTE SCRITOR, MUZICIAN ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN AMERICA DE NORD.

JOYCE SUTTIN

Minimalism

Sunt flămândă dar nu mă pot gândi la nimic de mâncare. Mă duc la frigider să văd ce să gătesc de cină și plec frustrată. Nimic nu mă satisface.

În ultimii ani am început să am sensibilitate la anumite alimente, ceea ce limitează ce pot sau nu pot mânca. Nu sunt chestii care sămi pună viața în pericol cum ar fi unele alergii, însă datorită disconfortului creat de anumite mâncăruri nu merită plăcerea momentană de a le mânca.

Prima a fost intoleranța la lactoză. Eu am crescut la o fermă de vaci și am băut mult lapte și am mâncat multe produse lactate și a fost un șoc că nu mai puteam digera astfel de produse. Pot bea lapte vegetal, pot mânca unt și câteva tipuri de brânză tare, dar până și iaurturile cu lactoză îmi creează probleme digestive.

Apoi am continuat să am probleme, am aflat că eram sensibilă și la gluten și fructoză. Acestea au limitat drastic ce puteam mânca. În ziua când am venit de la doctor cu lista de alimente pe care nu ar mai fi trebuit să le mănânc am mers în magazin și simțeam cămi vine să bocesc pentru toate mâncărurile care îmi plăceau și pe care acum nu le mai puteam mânca.

Am început să citesc cu interes lista de ingrediente căci mă ajuta să aleg ce puteam mânca. Pot spune că am devenit o minimalistă în ceea ce privește mâncarea. Am o listă limitată de mâncăruri și încerc să am o dietă echilibrată cu legume și unele fructe, pui slab, ouă și pește, orez

brun și cantități mici de brânză tare.

Însă uneori, precum azi, îmi doresc să mănânc ceva mai decadent. Însă nu o voi face fiindcă știu ce se va întâmpla cu stomacul meu în săptămâna următoare.

Nu pot să nu fac o comparație cu viața mea spirituală. Uneori mă simt plictisită de cărțile audio pe care le ascult și aș dori ceva diferit. Îmi place să ascult acele cărți înainte de culcare, însă uneori încerc o carte care știu că nu este bună pentru mine și îmi rămâne zile întregi în minte cu idei la care nu doresc să mă gândesc.

Așa că mai bine aș fi minimalistă. Mai bine miază mânca puiul și legumele. Mai bine aș asculta Psalmii a 119-a oară înainte de culcare decât să mă chinui cu un thriller care sămi aducă gânduri nelăcute.

Sunt recunoscătoare pentru stomacul meu sensibil care mă ține pe calea cea dreaptă în ceea ce privește mâncarea. Și sunt de asemenea recunoscătoare pentru sufletul meu sensibil care mă avertizează despre cu ce este bine și cu ce nu este bine să mă preocup.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA. URMĂREȘTE BLOGUL EI [HTTPS://JOY4DAILYDEVOTIONALS.BLOGSPOT.COM/](https://joy4dailydevotionals.blogspot.com/).

SCOTT MACGREGOR

Dumnezeul zonelor neînsemnate

Recent miam dat seama că gândeam greșit în ceea ce privește locul unde a trăit Iisus cât era copil și tânăr. Știam că Galileea era în nordul Israelului și destul de departe de marele oraș Ierusalim, dar deabia mai târziu miam dat seama cât de departe era și cum ia influențat asta pe Iisus și pe ucenicii Lui și, de asemenea, pe evreii din zilele Lui. Să vă fac o imagine de ansamblu.

Galileea este o zonă aspră, deluroasă, lângă apă, care de sute de ani era departe de cultura și viața evreiască. Când Israelul sa separat în două regate la moartea Regelui Solomon, Galileea a

ajuns parte din regatul de nord, care a abandonat închinarea la adevăratul Dumnezeu și în final a ajuns cucerită în 721 î.d.Hr. Atunci nobilii și locuitorii urbani au fost deportați însă se pare că săracii au fost lăsați în pace și au continuat săși vadă de viețile lor.

Mai târziu a fost cucerit și regatul de sud, de către babilonieni, în 586 î.d.Hr, iar locuitorii au fost deportați. Mai apoi lea fost permis să se întoarcă, iar când au revenit au reconstruit templul și au scris Tora, primele cinci cărți ale Bibliei. De atunci și-au bazat guvernarea și religia

pe aceste cinci cărți. Dar încă nu aveau contact cu cei rămași în regatul de nord care trăiau în Galileea.

Mai târziu ambele zone au ajuns sub conducerea grecului Seleucus, până când evreii din zona învecinată Ierusalimului sau revoltat și și-au câștigat independența sub dinastia evreiască numită Macabei. Când macabeii au venit la putere au început să cucerească pământurile de lângă ei și pe la anul 100 î.d.Hr au cucerit zona Galileea și și-au impus legile – legile din cele cinci cărți ale Bibliei. Atât de recent au ajuns galileenii parte din religia și felul de viață evreiesc.

Cu siguranță că evreii din jurul Ierusalimului nui prea stimau pe galileenii. Se pare că galileenii chiar vorbeau mai diferit, după cum reiese din ce i sa spus lui Petru în noaptea dinaintea judecării lui Iisus: „Nu mai încape îndoială că și tu ești unul dintre oamenii aceia, căci și vorba te dă de gol”. (Matei 26:73) Poate chiar Iisus însuși să fi vorbit cu acel accent ce suna ciudat iudeilor.

Probabil că preoții cei înalți și fariseii considerau ridicolă ideea ca un profet, mai ales Mesia, să vină din Galileea. Chiar îl zeflemeau pe unul de alor, Nicodim, care gândea că poate ar fi posibil lucrul acesta: „Cercetează bine și vei vedea că din Galileea nu sa ridicat niciun proroc”. (Ioan 7:52) Și se pare că satul natal a lui Iisus avea o reputație mai proastă. În Evanghelia după Ioan se spune că tocmai unul din apostolii lui Iisus, Natanael, ar fi spus: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” (Ioan 1:46)

Chiar și romanii aveau o părere cam proastă despre acel loc. Cartea Faptele Apostolilor notează că un anumit Iuda din Galileea ar fi început o revoltă acolo, dar a fost ucis și adepții lui împrăștiați. (Vezi Fapte 5:37) Romani au reprimat o revoltă în acea zonă și în perioada nașterii lui Iisus și au distrus orașul Sepphoris,

cel mai important oraș din Galileea, care era foarte aproape de Nazaret.

Mulți oameni nu își dau seama că Iisus a activat în mare parte în Galileea și se spune că a mers în Iudea doar ocazional. Nui de mirare de ce a fost primit cu greu de elita culturală și intelectuală a zonei. Mă întreb și eu uneori dacă L-aș fi acceptat pe El și învățăturile Lui dacă aș fi trăit în acele vremuri.

Însă ei Lau urmat. Și nu doar cei din Galileea, cât și evrei din toată lumea mediteraneană. La doar 50 de zile după execuția Sa rușinoasă din Ierusalim, mii de evrei au venit în Ierusalim să sărbătorească un festival important religios și au înțeles că acest galileean era nu numai un profet, dar chiar mult așteptatul Mesia și s-au alăturat mișcării creștine. Ce lăa venit?

Răspunsul este Dumnezeu în ei, întrun mod foarte semnificativ. Sa născut creștinismul. Apoi nu au fost doar evreii, cât și oamenii din diferite nații de pe întreg cuprinsul Imperiului Roman și chiar mai departe au îmbrățișat credința *Dumnezeului zonelor neînsemnate*. A durat mai bine de 300 de ani ca să fie apoi acceptabil, chiar de preferat, în multe părți din lume, să fii creștin. Dar dacă stai să te gândești că totul a început în ceea ce sar putea numi cea mai ne semnificativă parte din cea mai problematică provincie a lumii romane, cu un om care a predicat doar trei ani și apoi a fost executat ca un criminal, la 30-și de ani, este uimitor.

SCOTT MACGREGOR ESTE SCRITOR ȘI COMENTATOR ȘI TRĂIEȘTE ÎN CANADA. ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ UN PODCAST DE PE JUST I THING, (WWW.JUST I THING.COM) UN SITE CREȘTIN PENTRU FORMAREA CARACTERULUI TINERILOR.

AMY JOY MIZRANY

ARTA COMPLIMENTĂRII

Profesorul meu de muzică avea 70 de ani, era bun, de modă veche și oarecum pompos. Dar avea felul lui de a te face să te simți special. Te asculta întotdeauna cu seriozitate și arăta interes față de planurile și dorințele tale pentru viitor. Dacă te întreba „Cum ești?” miam dat seama că dorea întradevăr un răspuns mai amplu decât simplul „Bine” și voia să povestești și în detaliu zi după zi toată săptămâna pe care ai avut-o.

Deși eu eram mai nebulnică și mai energică, el doar zâmbea la afirmațiile mele nesăbuite și la entuziasmul meu copleșitor. Spunea că dau dovadă de calitate de lider și că voi ajunge ceva în viață.

El ma învățat multe lucruri, însă unul din lucrurile cele mai importante pe care lam învățat de la el a fost cum să fac un compliment. Iată câteva lucruri pe care leam observat la el:

El făcea complimente așa firesc, însă întotdeauna personalizate și specifice. Nu zicea nimic drăguț doar din politețe sau din „datorie” socială. Simțai că dacă nar avea ceva de spus mai bine nar spune nimic decât să spună ceva generic sau nepăsător.

Majoritatea complimentelor pe care le făcea erau recunoașteri ale efortului sau a unei caracteristici pozitive pe care dorea să o vadă la elevii lui. Chiar și atunci când complimenta

îmbrăcămintea, o făcea prin a recunoaște că teai străduit să fii bine aranjat.

Făcea observații pozitive despre oameni fie că aceștia erau sau nu în preajmă. Acesta a fost unul dintre aspectele din care am înțeles că era neprefăcut și sincer, fiindcă nu o făcea doar ca să le gădile egoul sau săi facă să se simtă bine, ci aprecia sincer ceva la ei sau îi plăcea ceva ce ei făcuseră.

Dacă auzea pe altcineva spunând ceva pozitiv despre tine, repeta lucrul bun cel auzit. Pe de altă parte, nu lam auzit niciodată spunând sau repetând ceva negativ.

Secretul lui fusese că era interesat de oameni și suficient de smerit săși facă timp să îi observe. Și astfel a creat o rețea de oameni – atât colegi cât și elevi – care îl iubeau. Nu prea vorbea despre altceva decât de muzică; cu siguranță nu preda nimic altceva – dar fie că elevii lui au devenit apoi muzicieni, profesori, doctori, sportivi, pastori sau ingineri, cu toții am devenit mai buni datorită complimentelor sale.

AMY JOY MIZRANY SA NĂSCUT ȘI TRĂIEȘTE ÎN AFRICA DE SUD, UNDE ESTE MISIONARĂ CU HELPING HAND. ÎN TIMPUL LIBER EA CÂNTĂ LA VIOARĂ.

Iisus a spus: „Unde este comoara voastră acolo va fi și inima voastră.”(Matei 6:21) Unii oameni citează: „Unde este inima voastră acolo va fi și comoara voastră”. Însă nu este așa scris în Scripturi. Domnul a spus că unde este *comoara* acolo va fi inima.

Iar Matei 6:19-21 spune: „Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.”

Nu cred că Dumnezeu pune vreun premiu pe sărăcie și nici că bogățiile îți închid ușa Raiului, deși Hristos a spus: „Cât de anevoie este pentru cei ce se încred în bogății să intre în Împărăția lui Dumnezeu”.(Marcu 10:24) Observă că El a spus că este greu pentru cei care *se încred* în bogății. Asta este cheia – unde îți pui încrederea.

În Luca 12, bogatul cu multe grânare a fost numit prost (nebun) fiindcă nu era bogat față de Dumnezeu, nu fiindcă era bogat. Numindul

nebun Iisus spune: „Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el și nu se îmbogățește față de Dumnezeu”.(Luca 12:20-21) Esența mesajului este „nu se îmbogățește față de Dumnezeu”.

Miam cercetat și eu inima să văd dacă sunt întradevăr bogată față de Dumnezeu. Dar tu? Pui accentul pe lucrurile care trebuie, pe cele eterne, având o relație cu Iisus și împlinind planul Său pentru viața ta? Sau îți ocupi tot timpul și gândurile cu lucrurile materiale? Atunci nu ești bogat față de Dumnezeu. Nu îți aduni comori în Ceruri. Pavel spune: „Privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Iisus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos”.(Filipeni 3:8)

VIRGINIA BRANDT BERG (1886-1968)
A FOST EVANGHELISTĂ ȘI SCRITOARE
AMERICANĂ. CITEȘTE MAI MULTE
DESPRE VIAȚA ȘI MUNCA EI PE [HTTP://
VIRGINIABRANDTBERG.ORG](http://virginiabrandtberg.org). ADAPTAT
DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

KOOS STENGER

Noi îl numeam Neamțul Vesel.

Asta pentru că era din Germania și susținea că este mereu fericit. Este de apreciat să ai mereu o atitudine pozitivă în viață, iar eu am fost mereu încurajat de cuvintele lui Pavel care a spus că a învățat să fie mulțumit în orice situație sar fi aflat. (Vezi Filipeni 4:11.) Însă gândeam că Neamțul Vesel nu stăpâna pe deplin această artă fiindcă de multe ori i se putea citi nefericire pe față. Totuși el zicea că era perfect fericit.

Bine. Nu era locul meu să judec nivelul lui de fericire, așa că dădeam din umeri și eram de acord cu el. Și așa ia rămas porecla, iar noi am devenit prieteni. Întrun fel.

Însă toate sau schimbat când Neamțul Vesel mia bușit mașina.

„Îmi împrumuți Toyota ta? Că a mea este la reparat și am niște treburi urgente de rezolvat.”

„Desigur. Dar să ai grijă” i-am spus eu și iam dat cheile mașinii.

Când a revenit mai târziu nu era prea vesel. Mi-era greu sămi dau seama după expresia feței lui. Îi era rușine sau nui păsa? Un zâmbet firav i se formă pe buze când se bălbâi „Să vezi, ... ah... am dat cu spatele întrun copac”.

Mia stat inima. „Ce sa întâmplat?”

El a dat din umeri. „Nu știu. Mașina stupidă. Mia alunecat piciorul de pe pedală. Bine că eu sunt bine. Putea fi mai rău.”

Mam uitat la mașina parcată în fața casei. Bara din spate lipsea cu desăvârșire și tot spatele era turtit.

„Îmi pare rău”, mormăi el. „Dar dintro dată a apărut copacul acela. Vestea bună este că mașina încă merge.”

Îmi clocotea sângele în mine. Nu atât pentru că mașina era distrusă. Dar ma enervat indiferența lui, atitudinea lui de fericire că a avut noroc și rânjetul care arăta că nui părea rău când a spus: „Aș plăti pentru reparații dacă aș putea... dar știi cum stau cu banii... nu o duc prea bine acum.”

Și asta a fost.

Ca să nu o mai lungesc, vă spun că lam iertat. Nu imediat, dar în cele din urmă. Nu cred că pentru el a contat prea mult, însă eu am învățat o lecție importantă despre ce înseamnă să te căiești cu adevărat.

Miam dat seama că atitudinea de indiferență și neglijență a Neamțului Vesel când mia cerut iertare era ca a mea când veneam în fața lui Dumnezeu când făceam o greșală. Cum se simțea El când călcam în străchini dar veneam la El fără respect, supunere sinceră și căință adevărată? Din fericire pentru mine Dumnezeu iartă repede dar știu că se așteaptă de la mine să fac mai mult decât un simplu „îmi pare rău”. „Să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare... și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul”. (Efeseni 4:22,24)

KOOS STENGER ESTE SCRITOR LIBER-PROFESIONIST ÎN OLANDA.

ROSANE PEREIRA

IARTĂ ȘI UITĂ

Sora mea mai mare, Sheila, a avut o mare influență în viața mea când eram eu mică. Ea ma învățat să cânt la chitară și obișnuia să compună dulci melodii de iubire și de speranță. Ea mia arătat prin exemplul ei că rănilor sufletului sunt precum rănilor pielii – se vindecă în mod natural.

Apoi eu am observat că unii oameni se vindecă mai repede decât alții. Uneori oamenii țin de supărare până ajunge amărăciune. Lasă ca amintirile triste să le copleșească mintea și să le fure toată bucuria vieții. Este ca și cum te tot lovești unde ești lovit și de aceea nu se mai vindecă.

Așa sa întâmplat cu mine. Odată am avut o supărare împotriva cuiva și a durat câteva săptămâni, până când un prieten mi-a sugerat să las supărarea să treacă și să încep să mă rog pentru acea persoană. Mia spus: „Dacă te rogi pentru el vei simți căți trece supărarea”. Am urmat acel sfat și chiar așa sa întâmplat! Nici numi mai amintesc despre cine era vorba, sau ce a făcut să mă supere, dar îmi amintesc sfatul primit și lam urmat de mai multe ori de atunci încolo.

Sora mea a avut dreptate în ceea ce privește vindecarea rănilor, însă există o condiție: trebuie să iertăm și să uităm, și să „dăm drumul”. Indiferent de ce lucruri rele sau întâmplat, Dumnezeu poate lucra pentru binele nostru

dacă îl iubim, avem încredere în El și îl urmăm.

Povestea lui Iosif din Biblie este o bună ilustrare în acest sens. El și-a iertat frații că lau vândut sclav și a stat 13 ani în sclavie. În Geneza 50:20 el le spune: „Voi vați gândit sămi faceți rău, dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume, să scape viața unui popor în mare număr”.

Observă că și Dumnezeu iartă și uită! Evrei 8:12 spune: „Pentru că le voi ierta nelegiuirile și nuMi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor”. Acest principiu este esența mesajului creștin. Asta a făcut Dumnezeu pentru noi când La trimis pe Iisus să moară pentru păcatele noastre. Dacă dorim săL urmăm pe Iisus trebuie să primim iubirea și iertarea Lui, apoi să învățăm să iertăm și să uităm – nu doar pentru binele altora, ci și pentru binele nostru!

ROSANE PEREIRA ESTE PROFESOARĂ
DE ENGLEZĂ ȘI SCRIITOARE ÎN RIO DE
JANEIRO, BRAZILIA.

Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviez duhurile smerite și să îmbărbătez inimile zdrobite. – *Isaia 57:15*

SALLY GARCÍA

Războiul meu cu oglinda

Eu și corpul meu suntem în război de când mă știu. Formele voluptoase erau la modă când eu eram adolescentă, dar pe atunci eram slabă ca un băț. Apoi a venit stilul „slab”, iar eu am luat în greutate. Și tot așa a fost de-a lungul anilor. Parcă niciodată nu aveam corpul „ideal” pentru ceea ce se promova la modă. Când eram tânără vroiam să par mai matură; acum că sunt mai în vârstă, ei bine, aș vrea să fiu mai tânără!

Toată viața eram descurajată de mine însămi când treceam prin fața unei oglinzi – „Părul nu îmi stă bine pieptănat!”; „Rochia asta arată oribil pe mine”. Nu eram conștientă de aceste conversații interioare cu mine cea din oglindă, dar mă săgetam mereu în trecut.

Cu vreo doi ani în urmă, când iar mă plângeam de cum arăt în oglindă, mia venit un gând: *Dumnezeu are nevoie de bunici!* Și miam dat seama că arăt exact cum ar trebui să arăt pentru vârsta mea și pentru viața pe care o am. Tinerii le place să ne întâlnească, pe mine și pe soțul meu, fiindcă suntem un cuplu fericit, cu o căsnicie de peste 40 de ani, și suntem în pace cu Dumnezeu, cu noi înșine și cu ceilalți oameni. Se pare că obrajii noștri rotunji și zâmbetele ridate ne fac să părem foarte joviali!

Deci, a fost timpul să fac pace în războiul meu

cu imaginea mea din oglindă. Am horâtat să nu îmi mai arunc insulte, ci să mă complimentez ori de câte ori trec prin fața oglinzii – „Îmi place părul tău grizonat!”; „Ce zâmbet frumos!”; „Îmi plac cerceii tăi!” În sfârșit mam destins și am început să râd! Mai ales atunci când mă surprindeam în hainele mele de grădină și trebuia să mă chinui să găsesc un compliment! Dar am reușit să rup, în sfârșit, obiceiul vechi deo viață!

În loc să caut în altă parte un model de urmat, învăț să privesc numai către Dumnezeu și să îmi cultiv spiritul și sinele, ca să fiu „asemenea chipului Fiului Său”. (Romani 8:29) Eu înțeleg că înseamnă să trăiesc cum a trăit Iisus (Vezi 1 Ioan 2:6) și să las lumina Lui să strălucească prin mine. (Vezi Matei 5:16)

Când mă relaxez, zâmbesc și râd cu toată inima, atunci toate ridurile parcă dansează pe fața mea. Sunt bucuroasă să fiu bunica de care are Dumnezeu nevoie și sper să împart puțin din iubirea și din lumina Lui în această lume confuză. Sunt bucuroasă să fiu eu – așa cum sunt, așa cum ma creat El.

SALLY GARCÍA ESTE PROFESOARĂ,
MISIONARĂ ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA
THE FAMILY INTERANTIONAL ÎN CHILE.

CĂSNICIA ESTE DIFICILĂ

Se apropie sărbătoarea de Ziua îndrăgostiților iar eu caut o felicitare potrivită pentru soțul meu fiindcă sărbătorim 20 de ani împreună.

Caut o felicitare care să spună: Căsnicia este grea.

Dar se pare că publicul țintă al felicitărilor Hallmark nu caută ce caut eu și nu au făcut o astfel de felicitare. Felicitările lor sunt mai dulcele decât felul cum mă simt eu acum. Fiindcă, să știți, căsnicia este grea!

Este o călătorie lungă care a început cu doi oameni cu sclipiri în ochi, plini de așteptări pentru ceea ce urma să fie viața lor împreună și pentru ce era celălalt. Ca apoi, inevitabil, să vină dezamăgirea. Dezamăgirea sa transformat în resentiment. Iar resentimentul necontrolat a devenit mânie.

Știu că nu sunt singurul om care a mers pe drumul acesta și care sa întreat dacă căsnicia chiar trebuie să fie grea.

Răspunsul scurt este „nu”. Căsnicia este un dar minunat, făcut să illustreze dragostea lui Hristos pentru mireasa Sa, biserica. Căsnicia este

în multe feluri modalitatea supremă prin care îți pui credința în aplicare și înveți ce înseamnă să iubești ca Iisus.

Biblia ne spune să ne iubim aproapele. Cel mai apropiat de tine îți este soțul/soția.

Există o sută unu sfaturi și cărți despre cum să ai o căsnicie mai bună, chiar o căsnicie grozavă. Însă imboldul cel mai bun este să ai o inimă mai bună, o inimă ca a lui Hristos, și săL pui pe Dumnezeu pe primul loc. Acesta este primul pas practic prin care poți transforma o relație din așteptări și dezamăgiri în înțelegere și bucurie.

Asta face și căsnicia noastră dificilă să fie frumoasă. Noi suntem doi oameni plini de defecte însă ne împingem unul pe altul săL punem pe Dumnezeu pe primul loc.

Deci, pot acum, vă rog, să primesc o felicitare de genul acesta?

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ
ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA
TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI
COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

PREZENTA LUI DUMNEZEU

Chiar dacă ai pierdut întreaga lume dar ți-ai păstrat credința, în final nu ai pierdut nimic. Dacă ai credință, nicio înălțime de neurcat, niciun râu de netrecut, niciun zid de nepenetrat și niciun tsunami de criză economică nu te poate copleși și nu te poate separa de dragostea Mea. (Vezi Romani 8:35, 38-39.)

Credința este moneda lumii nevăzute. Rata ei de schimb nu depinde de fluctuațiile economice sau de „corecțiile” cursului valorilor. Valoarea intrinsecă a credinței nu se poate măsura. Credința îți poate schimba circumstanțele, condițiile și modul cum privești viața. Ea nu dispare în situațiile de recesiune, pandemie, dezastre naturale, accidente sau orice alte calamități. Credința te poate ridica și te poate

scoate din orice criză, datorie sau pierdere, chiar și din cele cauzate de tine.

Credința ta este plasată sigur în Mine fiindcă Eu nu te voi lăsa niciodată. Chiar și atunci când te confrunți cu provocări aparent de netrecut, Eu le pot eclipsa pe toate și pot chiar aduce ceva bun dintr-o aparentă înfrângere. Eu te iubesc atât de mult încât am promis că vei primi orice vei cere – atâta timp cât este bun pentru tine și face parte din voia și din planul Meu – dacă îmi ceri prin credință.

Dacă dorești să ai pacea interioară și stabilitatea pe care numai Eu le pot da, atunci cere și vei primi, ca bucuria ta să fie deplină. (Vezi Ioan 16:24.)